

[Stæhr Johansen.]

der, at det, hvis man skulle dække hele Grønland, ville kræve udgifter, som slet ikke kunne klares i øjeblikket. Men når man eventuelt fra privat side gerne vil skabe det, kan jeg ikke indse, hvorfor man ikke kan give en dispensation fra loven.

Man kan sige meget godt om Danmarks radio og Danmarks TV; men man kan dog også sige, at det monopol, som lovgivningsmagten har givet Danmarks radio, og som den selvfølgelig er i sin fulde ret til at bruge — jeg skal ikke bebrejde den noget — bruger den stærkere, end nogen enevoldskonge nogen sinde har brugt et monopol i Danmark. På steder, hvor man eventuelt kunne hjælpe, f. eks. i Grønland, ville det nok være en lykke, hvis Danmarks radio måske var lidt mindre lovlydig, hvis man kan bruge dette udtryk — eller rettere lidt mere tolerant og liberal — ved at hjælpe på en radiokommunikation og en TV-kommunikation, som staten ikke i øjeblikket kan klare. Mit indtryk er, at Danmarks radio på dette som på mange andre områder kører i et spor, hvor man benytter sin monopolstilling på en måde, der mildt sagt ikke ligefrem hjælper, men snarere giver vanskeligheder, hvis man f. eks. i Grønland vil skabe noget.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren vil være velvilligt indstillet, hvis man netop i Grønland vil gøre noget, og jeg vil i hvert fald gerne i udvalget have uddybet, hvis ministeren ikke kan besvare det her — og det kan han måske ikke — hvordan forholdene vil være, og hvor meget dette lovforslag vil komme til at gribe ind netop i Grønland.

Dernæst er der § 2, som jeg gerne vil nævne, fordi der tidligere her i det høje ting har været meget stor diskussion om denne § 2. Det drejer sig specielt om det råderum, som Danmarks radio skal have både i søen og i luften. Det er jo en meget, meget voldsom definition. Jeg vil gerne minde om, at man i 1962 havde en meget stor diskussion her i det høje ting, hvor man i hvert fald fra de konservatives og venstres side gik imod den § 2, som man dengang indførte, og hvor ikke mindst det ærede medlem fru Hanne Budtz holdt en tale, som stadig væk har været et grundlag for de diskussioner, der har været rundt om-

kring om hele dette spørgsmål. Jeg regner egentlig med, at dette spørgsmål først og fremmest skal tages op i forbindelse med det lovforslag om radiospredning, som kommer, når radiokommissionen får tilendebragt sit arbejde; det er vel det rigtige tidspunkt at komme ind på en drøftelse.

Men for at man ikke skal misforstå det konservative folkepartis holdning, vil jeg gerne sige, at vi principielt står på den indstilling, som vi havde i 1962 angående dette spørgsmål om radiospredning. Vi mener altså, at det rette tidspunkt at tage det op på, det er ikke nu, selv om § 2 jo griber meget stærkt ind på dette område, at vi vil i hvert fald for vort partis vedkommende, når forslaget til ny radiospredningslov kommer, igen tage det spørgsmål op om § 2, hvor vi som sagt ikke mener, at den afgørelse, der dengang blev truffet, var rigtig eller forstandig, men i virkeligheden kun var en udbyggelse af radiomonopolet, ikke til gavn for befolkningen, men til gavn for mere snævre radiointeresser her i landet. Men det vil altså ikke forhindre os i på dette område at mene, at den endelige diskussion om dette må tages op, når radiospredningsloven kommer til behandling, og derfor vil vi altså ikke gøre indsigelse imod den § 2, som er indføjet i det foreliggende lovforslag.

Lovforslaget indeholder adskillige fordele. Jeg tænker her på spørgsmålet om salget af radiomateriel og muligheden for også at kontrollere det materiel, som ikke er egnet, og som ikke er tilladt. Jeg tænker på, at der bag lovforslaget til trods for de enkelte bemærkninger, jeg har gjort angående Grønland, alligevel ligger det, at man ved at benytte de lukkede kabler ikke vil genere erhvervslivet, ja, ikke alene det, men at man også derigennem får en mulighed for yderligere at udbygge radioens og TV's muligheder for at gavne erhvervslivet.

Derfor vil jeg gerne sige, at jeg på mit partis vegne kan tilsige en velvillig behandling, selv om vi nok i udvalget vil tillade os at rette nogle spørgsmål til den højtærede minister.

Eva Ree: Det er jo, som hr. Stæhr Johansen så rigtigt sagde det, ikke radiospredningsloven, der er til første behandling i dag, men derimod forslag til lov om radiokommunikation, og dette lovforslag har, så